

[Iver Poulsen.]

udgangspunkt. Derefter siger det ærede medlem til mig — det har jeg hørt før — at alle værnscheferne anbefalede forliget og foreslog, at man ikke lod det falde. Ja, det har jeg som sagt hørt før, og jeg ved også, at det er rigtigt; men det bortforklarer jo ikke den sandhed, at værnscheferne før og efter har udtalt sig nøjagtig, som jeg sagde, og at general Norstad har sagt, at den ordning, der kom ud af forliget, ikke formåede at opfylde de minimumskrav, som sagkundskaben mente det var nødvendigt at stille. Mon ikke sandheden er den, at værnscheferne her som med hensyn til personelloven, som vi drøftede for nogen tid siden, havde affundet sig med denne ordning, fordi det var, hvad der var politisk muligt?

Så beklagede det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sig over, at jeg på mit partis vegne ifølge hele vor politiske og nationale indstilling ikke i dag havde støttet venstre og det konservative folkeparti, som vi burde. Jeg vil gerne vide, hvordan man skal bære sig ad med at støtte mere, end jeg har støttet i dag, da jeg bl. a. sagde: jeg føler mig overbevist om, at den højtærede forsvarsminister kan være helt sikker på rigelig støtte her i tinget til sådanne forslag om materielanskaffelser, som giver forsvarsordningen indhold og mening ved snarest muligt at få ordningens forudsætninger opfyldt. Og jeg sagde videre: jeg synes, den højtærede forsvarsminister skylder befolkningen, forswarets personel, de værnepligtige og vore NATO-partnere at få disse forhold bragt i orden. Jeg synes i hvert fald, at der heri ligger en meget stærk anbefaling fra vor side af opfordringen til at få vort forsvar bragt i orden i overensstemmelse med den forsvarsordning, der blev gennemført i 1960.

Vivike: Jeg takker den højtærede forsvarsminister, fordi han gik ind på spørgsmålet om placering af en ordre på maskingeværer i Tyskland. Jeg synes bare ikke, at

svaret var særlig fyldestgørende, idet den højtærede minister sagde, at selv om vi ikke havde oprettet fælleskommandoen, ville orden alligevel være blevet placeret i Tyskland og ikke i Dansk Industri Syndikat. Så må jeg spørge: hvorfor ville den det?

Derudover sagde den højtærede forsvarsminister, at mine oplysninger om general J. H. Johansen ikke var rigtige. Men hvad urigtigt der var i disse oplysninger, kom ikke frem. Jeg mener, det er rigtigt, at general J. H. Johansen indmeldte sig i fjendens parti efter den 9. april 1940, og er det ikke rigtigt, at han i øjeblikket fungerer som chef for østre landsdelskommando i generalmajor Erik Kraghs sted?

Når forsvarsministeren mener, at jeg ikke er interesseret i dansk våbeneksport, må det bero på, at jeg tidligere her i tinget har stillet et spørgsmål til den højtærede minister om, hvorfor vi leverer og lod Dansk Industri Syndikat levere våben til Portugal, der brugte disse våben til at massakrere den farvede befolkning i Angola; men det behøver ikke at betyde, at jeg mener, at vi under ingen omstændigheder kan levere våben. Vi kan f. eks. udmærket levere våben til FN's tropper i Congo, og jeg mener fortsat, at så længe folkettinget og regeringen vil have, at vi skal have et militariseret Danmark, kan vi lige så godt lave de våben, vi kan lave herhjemme. I øvrigt mener jeg, at Danmark bør afrustes totalt.

Forsvarsministeren (*Poul Hansen*): Jeg skal i denne omgang kun gøre nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, og så vil jeg gerne sige en enkelt ting til, og det er, at det, man her først og fremmest har kritiseret, er, at det har været så og så længe med at få anskaffet materiellet til hæren. Det er omkring hæren, problemet koncentrerer sig. Der vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at ikke alene var vi ved forsvarsforliget enige om, at den og den ordning skulle gennemføres og de og de styrker med de forudsætninger i retning af materiel o. s. v., som